

TERRORISMOAREN EKAITZA ALEMANIAN

Idazlan hau irakurlearen eskutan izango deneko, Alemaniako "aste tragikoa" gertatu zela jadanik hilabete bat igarota dateke. Baina oraindik gizartea baretu gabe dago. Eta gertatuak berrikus-tea, analizatzea merezi du.

Astebete bete-betea izan zen huraxe: Schleyer Alemaniako "patroien patroia" harrapatzen dute Baader-en lagunek; abioi batetaz jabetzen dira gero hauen burkideak; Alemaniako komando berezi batek abioiko bidariak oro askatzen ditu Mogadiscion; Baaderek eta bere lagunek beren buruaz beste egiten dute gartzelan; Schleyer hila aurkitzen da Alsazian. Ondorioz: errepresioa, lege bereziak alde batetik; eta bestetik, han eta hemen, Europa osoan, manifestapenak eta entresa alemanen aurkako lehergailuak.

Gertakari guzti hauen artean, bi izan dira aipatuena. Batetik, komando aleman horren ekintza nola izan den posible; ez noski, teknika aldetik, baizik eta politika aldetik. Zalantzarik gabe, Schmidt-en arrakasta da hori, halebria, Estaturu arabiar progresistenen abioiar lur hartzen ez uztea eta komandoari bidea irekitzea. Marko asko ibili omen da dantzan. Markoaren diplomazia. Bigarren punturik azpimarkagarriena, hau izan da, Andreas Baader eta honen lagun suizidioa, "ofizialki" hala aditzera emana. Gutik sinesten du. Harritzekoa, ez baitziren ahulak eta ergelak. Harritzekoa, gau berean denek berdín egitea, elkarren arteko harremanik gabe gonik.

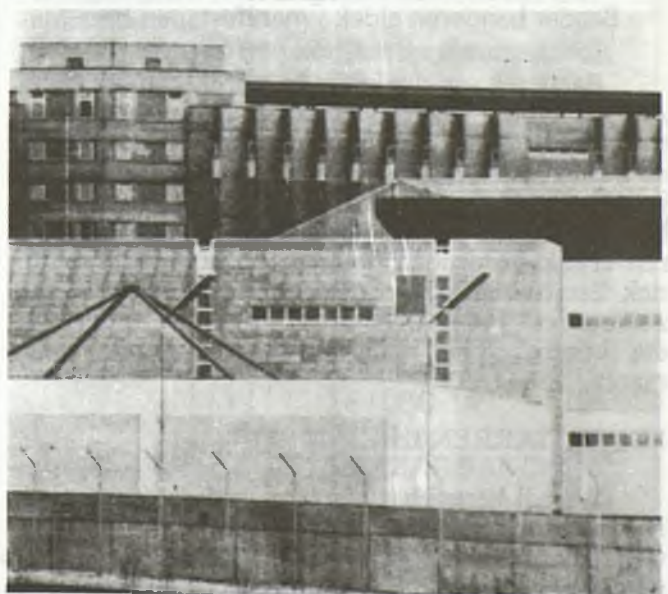
BAADER, EUROPAREN BIHOTZEAN

Terrorista hauen ekintzak, egun batzutarako bederen kolokan bezala utzi du Europa. Orain artean, terrorismoa aipatzen zenerako ba zekien zer pentsa europar arrunt honek: terrorista horik, japoniarrak izan zitezkeen, edo palestindarrak, edo urutiagoakoak. Halebria, gure gizarte-moduarekin zerikusi handirik ez zutenak, Europatik kanpoko arazoak, nahiz eta inoiz Europako mugatan gertatu (Alemanian bertan duela 5 urte, esateko). Europa bertako ekintza gogorak, ezin ukatuzkoak izan arren, ez ziren sekula hain arriskugarriak. Bazterrekoak ziren, nolabait esateko. Bazterrekoak, geografian eta bestela ere: irlandarrak eta euskaldunak ziren gehientxoek mugitzen zirenak. Molestatu egiten zuten bai, baina ez askoz gehiagorik.

Baader eta bere lagunekin ez da berdín (pentsatzen dute alemanek). Demokraziaren semeak baitira hauek. Ez bazterrekoak, erdi erdikoak baino. Horrek beldurtu du jendea. Horrek, eta nazioartean aurkitu ahal izan duten elkartasunak. Kolpea han edo hemen eman, leku berera doa beti. Eta mingarria da.

Terrorismo moeta honek lehen Viet Namera, gero Palestinara begiratzen bazuen, orain Europa du begitar-tean.

Baader eta honen burkideen burruka nolakoa zen bada? Terrorismo hitza erabili behar den ala ez ere eztabaida daiteke. Baietzean nago, besteak beste. Niretzat, Baadertarren burrukak nihilismo politikoa du, oinharri eta jomuga objektibo bezala. Baaderek mistika bat ba du, baina mistika hori, niretzat, iraultzailearena baino gehiago errebol-tuarena da. Ba dago bien artean alderik. Albert Camus-en "L'homme revolté" gogoratzen du Baaderek. Franz Fanon-en biolentzia garbitzailea maite du Baaderek. Egoera bizigaitzaren aurkako burruka da errebolatuarena; zerbaiten aurka, deusen alde baino areago.

Arbeit ist Freiheit (Lana Askatasuna da)

Polizia espezializatuen entrenamenduak

Baader bandaren aldeko manifestapen bat

Baaderek ez du jakin herriarekin bat egiten. Arraina uretan bezalatsu bizi behar omen du gizartean iraultzaileak. Ez da hemen holakorik gertatu, ez hurrik ere. Terrorismo hau, Daniel Cohn-Bendit jaunak (hots, Frantziako Maiatza 68ko buruetako bat) deklaratu duenez, politikazko desesperantzaren erarik burutuena besterik ez da. Jokabide honen Estatuaren arrazoiari arrazoi ematea lortu du, zoritxarrez. Halegia, Estatu gogortzea, indartzea, eta kontrakolpe, ezkertiarak, sozialistak, ixileztea.

EZKERTIARREN IHIZIAN

Legedi berezi bat martxan jarri da Alemanian. Kanpaina oso bat ere bai. Sospetxagarri diren guztien bila hasi da polizia, bide-kontrolatan, etxemiaketan; Frankfurten, ondorengo egunetan, 190 lagun izan ziren probisionalki bahituak eta galdeka-

tuak. Frankfurt ondoan, helikoptero bidez tren bat gelditzeraino iritsi da polizia, terrorista bat han zihola emakume batek salhatu zuela eta.

Judasen herri bilakatuko dela Alemania esan du norbaitek. Salhakuntza antolatua proposatzen ari da Gobernuak. Eta hau, gure ustetan, ikaragarri arriskutsua da, zer esanik ez. Badaezpadako eta dudazko edozeinen berri poliziarri emateko eskatzen zaio jendeteriari. Horretarako, terroristen argazki-robotak, ahotsa, irudia, seinale guztiak hedatzen ditu poliziak. Argazkiok edozein lekutan aurki ditzakezu: telebistan, egunkarietan, gasolindegietan, kafetegietan. Holako dei bat egin eta egun guti barru, Frankfurten bertan 15.000 salhakuntzatik gora jaso zituen poliziak, terroristaren bat ikusi zutela eta denek. Ez da sinestekoa. Baina kontu egin dezagun, ba dutela alemanek aurreko errodaia bat, telebistako Xy programa dela medio: teleaio honetan gangsterrak harrapatzeko kolaboratzea eskatzen zaio ikusleari.

Terrorismoari terrorismoaren bidez erantzun nahi izan dio aginteak. Agintearen terrorismo honen ondorioak begien bistakoak dira. Ezkertiarak ez dira mugitzera ere ausartzen, hainbat gutiagoko mobilizazioak egitera. Kanean arrisku gehiegi dagoke. Aldamenekoaren, hurkoaren salhakuntza paralelo hau (sari eta guzti, gainera) noraino hel daiteke? Dagoeneko urrutiegi joana da: elkarren zaintzaile, begiratzaile dira alemanak. Eta, agian laster, bata bestearen Judas.

Ezkertiarren bizimodua gero eta zailago da. Kasu bat edo beste aipatzearen: Heinrich Böll idazle famatuak zera esan du, halegia, orain arte ez bezala, bere kontrako eskutitzak izen eta guzti hartzen dituela orain, eta bere aldekoak anonimo bezala. Oso esanahitsua. Julian Beck, "Living Theatre" sonatuaren kreatora, bahitua izan da. Zerbait teatrolan eta hitzaldi debekatuak izan dira, eta abar.

Eta gero, hor dago, 1975.ean emandako Berufsverbot legea, hau da, "Konstituzioaren etsaiek" ezin dutela funtzio publikorik hartu. Baina honetan da hauzia: zein da etsai? Giro horretan, nor nahi dateke (eta da) terrorista-zaletzat edo adiskidetzat joa. Sozialismoarekiko erreferentzia bera ere, susmagarri gertatu omen da. Edozein da terroristen bidelagun bezala kontsideratua. Erreakzio zenbait ikusirik, Schmidt bera ere beldurtu egin omen da. Willy Brandt bera ere Springer prentsa kateak akusatu egin du, egin kontu.

Daniel Cohn-Bendit-ekin bat nator, zera diogean, halegia, galtzailea, parlamentuz kanpoko oposizioa dela, faxismoaren aurka zinismora nahiz burruka harmatura jo gabe burrukatu nahi lukeena.

Bestalde, euroterrorismoari euroerrepresioa kontrajarri: hona Alemaniaren proposamena. Eta ba dirudi harekin daudela gainerako Estatu buruak. Alemaniaren gizarte-eredua hedatuko ote zaigu? Hau da gure hurrengo merkatu bateratu berria.

Joan Mari Torrealday